

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 6. Vtrum hæc forma sit conuenie[n]s: Per istam sanctam vnctionem,
& suam pijsimam misericordiam indulgeat tibi Dominus, quid deliquisti per
visum, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

ficat remissionem peccatorum, & vulnerum animae curationem. Denique significat misericordiam, qua tunc maxime opus est homini, & gratiam Spiritus sancti, qua anima egrotantis inuisibiliter inungitur, vt inquit Concilium Tridentinum.

Et quidem benedictum ab Episcopo.

Ratio verò, cur hoc oleum debeat esse benedictum, est similiter diuina institutio. Congruentia est, quod materia externa, quae ad Sacramenta adhibetur, huiusmodi sacra benedictione debeat veluti disponi, aptari, & cleuari ad formam Sacramentalis; & vt sit idoneum instrumentum, per quod gratia conferatur. Materiam quidem Baptismi & Eucharistiae ipso Christi vsu & contactu sanctificatae & aptatae ad formam sacramentalem fuerunt, vnde non indigent alia benedictione, vt sint idoneae materiae. Sed Sacramenti Vnctionis & Confirmationis materia Christus nunquam est vsus; vnde oportebat vt aliqua benedictione consecrarentur. Debet autem haec benedictio fieri ab Episcopo: tum quia in ipso est plenitudo potestatis circa Sacramentorum administrationem: tum quia ab ipso ad sacerdotes omnes potestas descendere debet; vnde etiam merito ab ipso debent accipere materiam.

Dices: Dispositio materiae pertinet ad artem inferiorem: ergo haec benedictio pertinebit ad potestatem, quae sit inferior Sacerdotio, non autem ad superiorem.

Respondeo: Dispositio materiae pertinet ad artem inferiorem, quando is, qui illam materiam vtitur, praescribit ei, qui materiam disponit: atqui Sacerdos non praescribit Episcopo, sed contra Episcopus praescribit Sacerdoti, quomodo illam materiam vti debeat. Adde, hoc non debere habere locum in rebus sacris, quarum omnis dispositio & perfectio descendit à supremâ potestate ad inferiores.

D V B I V M V.

Virum haec benedictio sit necessaria ad essentiam huius Sacramenti.

IO Caietanus. Victoria.

Haec benedictio est necessaria.

Fieri debet ab Episcopo.

Caietanus supra q. 73. art. 3. dubitat. Franciscus Victoria, q. 217. negat.

Respondeo & Dico Primò: Omnino esse necessarium, vt oleum sit benedictum. Colligitur ex locis supra citatis, ex perpetuo Ecclesiae vsu, & ex communi Doctorum sententia. Fortasse tamen non est necessarium, vt benedictione propria hoc oleum sit benedictum. Videtur enim sufficere benedictio Chrismatis, vt docet Sotus q. 1. a. 3. d. 21. & plures alij.

Dico Secundò: Similiter necessarium est, vt ab Episcopo sit benedictum, adeò, vt, si à Sacerdote simpliciter sit benedictum (nisi forte id fiat ex commissione Papae) nihil efficiatur. Probatur: quia Concilia supra citata id expressè requirunt, praesertim Florentinum & Tridentinum, quae propter haereticos haec omnia distinctè explicuerunt. Baptismi enim materiam aiunt esse aquam simplicem, nec requirunt ullam benedictionem, nempe, quia non est de essentia, quamuis in caeremoniam adhibeatur. Huius verò Sacramenti materiam expressè affirmant esse oleum ab Episcopo benedictum.

Vel ex commissione Papae, à Sacerdote.

Dico Tertiò: Ex commissione Pontificis non est impossibile simplicem Sacerdotem posse hoc oleum benedicere, sicut de Chrismatis benedictione dictum est supra, q. 72. a. 3.

Animaduertendum est: In necessitate posse addi oleo benedictio aliquid olei non benedicti, vt habetur in Capit. Quod in dubijs. de Consecratione Ecclesiae & altaris. Quod intellige, modò id quod additur, minus sit quantitate: vel si non sit minus, saltem fiat additio sensum. Si enim id, quod additur, superet, vel etiam aequale sit, & confertim addatur; id quod auctum est, non censetur esse idem quod antè fuit. Si autem sensum fiat additio, semper censetur esse idem, quod immediatè ante erat; vnde cum antè esset benedictum, etià post additionem censetur esse benedictum. Vide Siluestri verbo, Aqua benedicta; & Fumum ibid. Est enim eadem ratio additionis ad aquam benedictam.

11 Huius oleo benedictio addi potest oleum non benedictum.

D V B I V M VI.

Virum haec forma sit conueniens: Per istam sanctam Vnctionem, & suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Dominus, quidquid deliquisti per visum &c.

Respondeo: Esse conuenientem. Patet ex Concilio Florent. & Tridentino, & vsu Romanae Ecclesiae. Consentunt quoque Doctores Scholastici.

12 Affirmatur.

Ratio est: Quia his verbis explicantur omnia, quae in formam Sacramenti debent significari. Explicatur enim causa principalis, quae est Deus, & Dei misericordia; & instrumentalis, quae est sacra vnctio; & effectus, qui est peccatorum remissio, alleviatio infirmi, & sanitas corporis quae ex remissione peccatorum saepe pendet; quae tria satis insinuantur per verbum, Indulgeat.

Notandum autem Primò: Nò esse de essentia formae haec verba; Per suam piissimam misericordiam; satis enim hoc intelligitur in nomine Dei, &c. Indulgeat. Vnde ad essentiam Sacramenti sufficit dicere, Per hanc vnctionem indulgeat tibi Deus, quidquid deliquisti per &c.

13 Omnia verba non sunt de essentia huius formae.

Verba tamen ista, Per hanc Vnctionem, multorum sententia sunt repetenda ad singulas vnctiones: alioqui non satis videtur materia exprimi; quod est in praxi securius, quamuis contrarium non videatur improbabile, vt infra c. 4. dub. 2. dicemus.

Notandum Secundò: Non esse etiam de essentia illa verba; In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Est sententia communis. Nam in solo Baptismo & Confirmatione est necessaria Trinitatis inuocatio.

Neque vnctio in forma crucis.

Notandum Tertiò: Non necessariò debere fieri vnctionem in formam crucis, sed sufficere simplicem vnctionem. Est tamen seruanda coeuetudo.

D V B I V M VII.

Virum sit necessarium, vt haec forma sit deprecatoria, praesertim cum nulla aliorum Sacramentorum talis sit?

Respondeo: Id esse necessarium. Est communis Doctorum, d. 23. Colligunt ex verbis Apostoli. Sed haec probatio non videtur efficax, quia Patres passim omnium Sacramentorum formas vocant Preces Mysticas, inuocationes Spiritus sancti, inuocationes consecratorias; vt patet ex Dionysio Areopag. cap. 7. parte 3. Hierarchiae Ecclesiasticae, &c.

14 Affertur.